

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

Joi 20 Novemb. st. v.
2 Decemb. st. n.

Va esi joi'a si duminéc'a.

Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 89.

ANUL XVI.

1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe
de anu 2 fl. 70 cr,
Pentru Român'a 2 galbeni.

O caletoria la nunta.

— *Schitia dela satu.* —

(Urmare.)

Cu tóte aceste domnişór'a Zoe primi svatul meu, de se culcă pe divanu să se mai întarésca, de óra-ce abiá putea stá pe piclóre.

Iér noi ceialalti conversaramu tóta çiu'a despre timpu. Unu sujetu cam monotonu acest'a, dar în sfîrşitu când tóte atêrnau dela timpu, şi noi eramu siliti a ne ocupá de el.

Înse timpul erá negalantu. Aşu puté să ñicu: severu. Însedar au sunatu tóte ofşările, dorintiele şi cererile nóstre; însedaru amu scosu atâte suspine desperate: el, tiranul, nu se inmoιά.

Plói'a tóta çiu'a nu încetá, şi pe când ne culcaramu, tin'a ajungea pâna 'n genunchi; tóte drumurile se desfundara...

Eu începeam a me deprinde cu ide'i'a să renunciu la desfetarea unei caletorii în asemene timpu; ma eram p'ací ca chiar să me şi îngrozescu de ea... Înse damele nici nu voiau s'auda de vr'o repaşire, deci fui silitu a capitulá şi eu cu resinaţiune... Ce-a dá têrgul şi norocul!

Spre norocire, deminét'i'a totusi ne aşteptá o surprindere. Plói'a încetase. Aşá dara cel puçin de acésta fatalitate eramu feriti. Înse tin'a nu înghiaçá, iér în locul ploii suflá unu vântu rece, care te adia atât de finu, încât ţi-se parea că te taia cu bricful.

Dar cu aceste ne mai împacaramu. Aveamu să ne imbracámu toti cât de caldu. Iér încât pentru tina, acést'a priviá caii. Amicul meu Hectoru avea nişte cai ca şomii de munte. Nu ne puteamu teme, că ne vor lasá de ruşine.

Deminét'i'a la 10 óre dóue trasure ne aşteptau gata la pórtá. Cununi'a avea să se faca la 12. Dupa calculul amicului meu, noi cel multu într'o óra aveamu să sosimu acolo; alta óra mai remânea pentru îmbracarea damelor, căci pentru a nóstra a barbatilor ar fi fost de ajunsu şi unu patraru. Aşá dara puteamu să fimu gata tocmai la timpul ficsatu.

În trasur'a prima ocupá locu dómn'a şi domnişór'a Zoe, pe cari le însoçii eu. Fratele Hectoru cu cealalta cumnata a sa se suira în trasur'a a dóu'a, unde se încarcara şi lădile cu toaletele damelor.

Dar fiindu că numarul damelor erá trei, firesce că ele aveau trei cufere. Şi de óra-ce şi noi barbatii aveamu unu geamantanu mititelu, cele trei cufere colosale ale damelor abiá putura să încapa în trasur'a a dóu'a. Bietul cocieru, carele şedea în vêrful lor, avea

ocasiune de ajunsu să-si desvólte tóta desteritatea sa gimnastica, balanţându cu dibacia, de cumva nu voiá să deie cu nasul de pamêntu.

Aşá dara nu mai erá cu putinţia d'a încarcá acolo şi alte pachete. Aceste inca formau unu volumu considerabilu, căci — se 'ntelege — trei cufere nu potu să ajunga pentru trei femei. Ori cum să se silésca ele d'a împachetá tóte la olalta, nici odata nu reuşescu, ci totdeuna mai remâne ceva şi pentru nişte cutii. Numarul acestora apoi variéza. Odata am caletoritu pe calea ferata cu trei dame; ele — afara de cuferele lor — aveau cinci-spre-dece cutii.

E bine, damele cu cari aveam onórea să facu acésta excursiune, scieau să împacheteze mai bine. Ele aveau numai unu-spre-dece cutii. La aceste se mai adagea un'a cu clapsul meu, alt'a cu cilindrul fratelui Hectoru. Va să ñica cu totul trei-spre-dece. Atâte aveau să fia aşedate în trasur'a nóstra. Când le veçui în giuru de mine, me cuprinsera nişte fiori. Dar ce n'ai suferi pentru o distraçiune placuta?

Înse cutiile damelor nu numai conţineau nişte obiecte fôrte fragile, dar ênse-si ele erau cu totul delicate. Trebuiá dara să avemu cea mai mare bagare de sêma de ele. Va să ñica trebuiau ţinute în mâni.

Se 'ntelege, că nu putui lasá sarcin'a ast'a damelor. Aşedai dara clapsul meu şi cilindrul fratelui Hectoru în fundul trasurei, şi luai sub ocrotirea mea cutiile damelor. Patru din ele, mai capabile d'a susţiné turtirea, fure ascunse sub blan'a mea; apoi pusei câte dóue lângá mine, în drépt'a şi în stâng'a; iér restul, cinci! îmi remase în braçie, pe mâni, şi unde le putui întocmi mai bine.

Va să ñica, sub mine, lângá mine şi deasupra mea, se aflau totu cutii. Eram baricadatu din tóte părţile, ca Osman paşa la Plevna. Nu me puteam mişcá nici în o direcţiune, căci ori încatrâu me 'ntorceam, cutiile përaiau şi pocniau, prin urmare aveam să me temu că voiu turti vr'una din ele. Şedeam dara nemişcatu, ca o statua de marmore, şi abiá cutezam să-mi întorcu capul în o parte séu alt'a.

Situaţiunea ast'a nu-mi pré viniá la socotela. Dar me mângaiam, că nu avea să dureze timpu îndelungatu. O óra numai! Cine n'ar aduce bucuros atáta sacrificiul pentru placerile unei nunti?

Porniramu.

Dar tin'a şi ap'a rece gădeliá piclórele cailor învetiati să steie totu în grajdu. Nici decât nu voiau să mérga în ordine, ci ori unde se apropiau de vr'o balta, sariau în dóue piclóre şi apucau trasur'a, încât în totu momentul eramu p'ací să credemu, că ne vom res-turná.

Abia porniram, ieta ca si eramu p'aci s'o patimu. Sarindu caii peste o gropa, trasur'a intr'atata se incarni, incat nu mai credeam se scapamu de resturnare.

Sezandu cu spatele catre cocieru, me 'ntorsei dara iute inainte, se vedu pericolul. In momentul acela in calul din stang'a dadu cu piciorul dinapoi in o balta, incat cuprinsul aceleia se batu sus; simtii, ca ceva rece me lovi in fața, dar nu scieam ce, caci si vederea imi inceta la momentu.

Imi intorsei fața iute innapoi catre dame, si ele erupsera in hohote. Auleo Domne! Ce mi s'a intemplat? Imi pipaii fața. Era plina de tina.

— Vai, domnule! Ce ai patitu! — imi dise apoi domn'a, vedendu ca e pre mare tirania se rida de mine.

— Nimica totu, — raspunsei.

Si me stersei cum putui, dar totusi trebuia se am unu aspectu cam curiosu, caci de pe buzele dşorei Zoe nici decât nu voia se dispara unu surisu uşoru, când privia la mine.

— E bine, cu atât mai interesantu! — imi diceam. Me voiu spelă, si dupa suferintile caletoriei, desfetările petrecerii la nunta imi vor fi cu atât mai preçiose.

Intr'aceste inaintaramu o fuga buna. Dar eu nu mai cutezam se me uitu inainte, ca nu cumva se paşescu ierasi ca mai nainte, si in urma, pe când vom sosi la nunta, se devinu unu negru.

Inse de odata trasur'a se opri. Cu mare precautiune me 'ntorsei cu jumetate de fața innainte, ca se vedu ce s'a intemplat. Bietii cai! Nu mai sariau. Eray plini de spuma, caci asudara grozavu.

— Ce-i? — întrebai de cocieru.

— Trebuie se curatimu roțile, — raspunse el.

Apoi se cobori si se apuca de lucru.

Privii si eu roțile. Par ca vedeam nişte petrii de mōra din lutu. Spitiele nu se mai deosebiau de felu, ci totul represintă o massa rotunda de tina invertosiata, care se invertia alene si cu mare greutate in giurul ossielor.

Trasur'a a dou'a asemenea se opri, si cocierul se dete jos si din aceea, si apuca si el se curatie roțile.

In fine lucrul acesta se ispravi si plecaramu. Dar abia merseram unu patraru de ora, trasurile ierasi se oprira, si curatirea roților se repeți. Dar nu merseram de ce minute si de nou furemu siliti a ne opri, caci roțile ierasi nu se mai intorceau. Inse abia se curatiau, ierasi se umpleau. Si asa, Dumnezeu scie de câte ori ne opriramu.

Dar fia-care oprire ne costa câte unu patraru de ora. Unu-spre-dece ore trecura. Ier ventul ni şueră la urechi nişte melodii impertinente. In mijlocul cutiilor, neputendu se me acoperu bine, zgriburiam de frigu. Din când în când aruncam câte o privire inainte se vedu departe-i satul unde mergeamu? Dar vai! Satul nici nu se vedea.

Inse domn'a care vedea neliniscea mea, me mângaiă :

— Bur'a e mare, de aceea nu se vede inca satul. Dar nu sântemu departe.

Nici nu avui timpu se me bucuru de acēsta mângaiare, când de odata caii se spariara, smēcira trasur'a si ne resturnara in mijlocul unei bălți.

(Va urmă.)

Iosif Vulcanu.

Trei-spre-dece la mēsa.

— Dupa Lafontaine. —

(Urmare.)

La ór'a de ce iesu, blastemându superstițiunile si pe toti, cari credu in acele.

Trece o luna si dn'a M. remane firma pe langa decisiunea sa; eu prândescu in familia de douē ori pe septemāna, duminēca remānu dela 11 deminēti'a pana sēr'a; lucrul merge bine, fōrte bine, pentru ca apetitul vine māncāndu; cu cāt mai multu imi erā permis a vedē pe Cecilia, cu atāt mai multu suferu, din caus'a pretensiunii soerei mōle; cu tōte cā sōm omu cu inima buna, totusi incepusem a dori mōrtea notaresei, numai ca dn'a M. se-si capete liniscea, si se-mi permita a fi fericitu. Inse notarēs'a nu se pareā de locu dispusa se mōra.

Intr'o sēra, dn'a M. pune corōna torturei mele, nu se multiamesce cu cele douē luni, ci imi spune, cā sōrtea cea rea, ce aduce numerul trei-spre-dece se estinde peste durat'a de unu anu intregu. Nefericitul prāndū a fost in 1 octombre si maleficiul inca pōte durā pana la 1 octombre viitoriu.

Ascultāndu-o mi-au trecutu fiori reci prin oșe, Cecilia devine palida. Numai ast'a mi-a mai trebuit, si e pozitivu, cā dn'a M. va aflā pretestu, pe care se calarēsca pana la 1 octombre.

Me rentorcu acasa superatu, restornu tōte mobilele, de-si ele nu erau vinovate, pe urma me apucu cu violentia de perin'a dela capu. Ea primia tōte loviturile mele cu linisce si cu o pacientia, care me desarmă de totu, si rușinatu, mi-am ascunsu capul in penele ei si am inceputu a plānge ca unu copilu. Plānsul imi mai uşorēza inim'a si in fine adormu. Desu de deminēti'a me scolu, me imbracu, si alergu la amicul meu X. directoru si redactoru primu la jurnalul L. Intru cu fortia in odaia, il aflu in patu, il trediescu din somnu si vrēndu nevrēndu il facu se me asculte. Dupa jumetate de ora esu dela el voiosu, allasemu amēndoi o combinațiune buna pentru a arangiā treb'a.

In diu'a urmatōre sēr'a me presentu la dl M. cu inim'a uşorata si cu spiritul calmu; fiitorul meu socru cetia gazet'a sa, damele lucrau; eu ocupu locu pe unu scaunu dupa ce salutasemu pe toti si imi facusem datori'a chiar si fața de Castor.

— Ce noutati mai sūnt in jurnalul, scumpe tata?

— Ah! nu-i nimica deosebitu, — imi raspunde dl M. Multa politica.

— Intre varietati nu este nimica interesantu?

— Acele nu le cetescu nici odata.

— Nu faci bine, tata draga, acele sūnt mai interesante, permite-mi se le cetescu pentru dame, dta vei fi obositu de atāt'a politica, puçin interesanta.

— Da, — dice Cecilia, — cetesce-ne dle Adrian. aceea ne va face mare placere.

— Apucu jurnalul si incepu se cetescu, pe când dl M. se plānge cā are sete.

Ce intemplantu fericita! Indata esu din salonu, luāndu jurnalul cu mine, si pana ce camerier'a imi aduce unu pocalu cu apa pentru dl M., ascundu jurnalul si scotu din busunariu altul, care erā intocmai ca si cel ascunsu, si care erā preparatu pentru caus'a mea, multiamita amicului meu jurnalistu.

Intru in salonu si incepu lectur'a varietatilor; ei vedu cā cetescu bine si me rōga se continuezu. Eu cercu cāteva articule mai interesante si pe urma facu o esclamațiune:

— Oh! e imposibilu! Dşeuile, va se dica totusi e adeveratu!

— Ce este? ce este? Me întreba toti pe rēndu.

— Ascultati:

„Eri s'a inmormēntatu unu omu, cu numele Saint-Phart, pedçurante, care a sciutu se se faca o personalitate fōrte originala, si care erā fōrte bine deprinsu in art'a sa.

(Va urmă.)

C e e n o u ?

Sciri personale. *Ministrul-presedinte Tisza*, conform statutelor ordinului St. Stefanu, care i s'a conferit de curând, a fost numit consilieru intimu. — *Contra lui Stefan Miklós*, deputatu la dieta, tribunalul din Kaposvár a enunțiatu concursul. — *Di Iuliu Micu*, diurnistu la fișcalatul r. din Timișoara, a fostu numit cancelistu la acelasi fișcalatu.

Dieta. În ședința de vineri, la desbaterea bugetului ministeriului de culte, deputatul Irányi, ca și în anii precedenți, a propusu ca guvernul să fie îndrumatu a presintă unu proiectu de lege pentru garantarea libertății cultului. Ministrul Trefort combatu această propunere, dicându, că afla periculosu pentru statul unghurescu să se faca atare lege în genere; înse ori ce religione se primesce între religiunile recunoscute, deca dogmele ei nu sânt contrarie esistenței statului. La votare, propunerea lui Irányi se respinse cu 102 voturi, contra 93. În ședința de sâmbeta se desbatura petițiunile, și Madarász interpelă pe ministrul de interne, deca scie, că din cele 70 de familie coloniste din comun'a Novoselo, nu de multu s'au dislocatu 40, și astfel au remasu în ajunul iernei fără locuințe? Ministrul de finanțe respunse pentru cel de interne absentu, că guvernul va esamina caus'a și va raportă. În ședința de luni președintele consiliului a presintatu proiectul de lege pentru înființarea gendarmeriei de țera; conform acestei legi, susținerea securității publice din mâinile pandurilor comitatensi va trece în a unei gendarmerii regesci, care se va organiza militaresce; țer'a se va împarti în 6 cercuri de gendarmeria, cu reședințe la: Clusiu, Seghedin, Budapesta, Cașovia, Poșon și Alba-Regia; în cercul primu, Transilvania, gendarmeria deja e organizata, în cel din Seghedin va urmă în anul viitoru, în celelalte mai târziu. Apoi s'a desbatutu bugetul ministeriului de justiția, cu care ocaziune Pauler a declarat, că proiectul de lege pentru casatori'a civila e gata.

Corpurile legiuitoare ale României s'a deschisu sâmbeta, prin unu mesagiu cetitu de însusi Domnitorul. Acesta constata, că preocupățiunile esteriore sânt inlaturate; dupa atâția secolu de suferințe și de lupte, Români'a independenta și-a luat loculu convenitu între statele europene, ea e recunoscuta de toate puterile; prin desvoltarea sa naționala, ea va probă cu fapte, că esistența ei constituie unu elementu de ordine și de civilizațiune în orientul Europei. Cu ocaziunea caletoriei sale de asta-vêra și a primirii ce i s'a facutu cu atâta simpatia, care se resfrângea asupra națiunii, Domnitorul a constatat însusi increderea și stim'a ce inspira junele statu românulu independentu. Relațiunile esteriore sânt din cele mai bune. Independența României, notificata tuturor capilor de statu, a fost primita pretotindenți cu o viua satisfacțiune. Apoi discursul de tronul înșira îmbunetașirile cele mai însemnate câte s'au facutu, indegetăza mai multe proiecte de legi, constata cu mândria starea buna financiara și progressele însemnate facute în organizarea militara, amintesce schimbarea favorabila facuta în Dobrogea, și vine la cestiunea succesiunii tronului, asigurându că aceea se va regulă conform prescripțiunilor constituțiunii, și încheia astfel: „Prin viteji'a armatei nôtre s'a ridicatu prestigiul țerei, increderea în sine și respectul ce împune unu nobilu patriotismu; prin unirea dv., prin activitatea dv., laborioasa și productiva, se probămu, că sântemu totu atât de barbati în luptele pacifice ale desvoltării nôtre interiore și că meritămu a ocupă loculu ce amu luatu între națiunile independente ale Europei!”

Hymen. *Di Petru Balanu*, învetiatoru în Mocira, com. Satumarelui, la 22 l. c. a condusu la altariu pe

dsor'a Maria Coți, în Baia-mare. — *Di Demetriu Chiritia*, teologu absolutu și alesu de preotu în comun'a Bucovetiu, comitatul Timisiu, la 25 nov. și-a serbatu cunun'a cu domnișor'a Catarina Damșa, fiică dlu parocu și asesoru consistorialu din comun'a Seceani. Actulu solemnul l'a severșitu parintele asesoru consistorialu și inspectoru de școle dl Antoniu Todorescu; ier nașu a fost dl Demetriu Dolga, referentu școlaru în Timișoara.

Români trecuti în Români'a, de dincôce de Carpati, sânt întimpinati astfel într'unu articolu de fondu al diuariului „Press'a” din Bucuresci: „Deca sânt unii înfumurati, cari credu, că sciu multa carte, apoi sânt negreșitu „dragutii” nostri „inteligenti” de peste Carpati; deca se afla în lume advocati fără cause, sânt „de buna sêma” cei mai multi dintre dênșii, veniti în mijlocul nostru. Acesti ômeni au parasitu Transilvani'a în mâinile Ungurilor, au desertatu postulu de onore, unde trebuiau să lupte pentru conservarea și desvoltarea naționalității române, pentru ca să via la noi, unde au fost primiti cu brație deschise, și să petreca o viêtia dulce și placuta, câștigându paralutie, dar uitându nevoile patriei! Ce au facutu și ce facu, în adeveru, acesti confrati în sinul nostru ca să lupte contra cãtrepirei magiare? Nimicu. Odiniôra Petru Maior, Cichindel și altii sacrificau viêtia lor, muncindu cu amóre și perseveranția pentru românismu! Lazar asemenea deșteptă pe Români din letargia, aretându-le, că se potu predă toate sciințele în limb'a lor! Dar generațiunea de adi venita de peste munti nu s'a însemnatu de cât prin Maioresci și Lauriani, cari ne-au scalimbatu limb'a prin pedantismul lor, și au încuragiatu *napadirea în țiera a compatriotilor lor*, cari, cum amu quisu, uitara interesele patriei mume pentru satisfacerea nevoilor lor private. Pericolul cel mai mare amenința esistența naționala a Transilvaniei prin aplicarea nôiui legi a instrucțiunii, și confratii nostri, veniti aici de peste Carpati, nu facu nici o lucrare, nu scriu o singura linia prin diuare în favoarea intereselor Transilvaniei! Pedantii și anosti, ei ne facu gâlceva de vorbe ca niște școlari de gimnasiu”.

Cerceii Mamei Précurate. În suburbiul Leopoldstadt din Viena se pôte așteptă unu procesu curiosu. Înainte cu doi ani, murindu soçi'a unui cetățianu be-trân, a lasatu prin testamentu cerceii sei cu diamante în pretiu de trei mii florini bisericei St. Ioan din strada Prater, cu condițiunea ca aceste juvaere să se anine pe statu'a Mamei Précurate din acea biserică. Acest'a s'a și facutu. Înse preotul nu peste multu observă, că înaintea acestei statue pré se înmulțescu evlaviosii, și că unii din ei arunca niște caufaturi pré suspecte spre cerceii de pe statuă. Deci el dispuse, ca aceste juvaere să se ia jos și să se puna în locu siguru. Înse barbatul repausatei protestéza, și pretinde, ca cerceii séu să se puna pe statuă séu și să se redeie lui. Preotul la rândul seu se apera, că poliți'a nu voiesce să posteze lângă statuă unu estra-polițistu pentru a pazi cerceii, ier fără acela de siguru se vor fură, deci e silitu să-i închida la locu siguru. Barbatul învoca liter'a testamentului, și neputându-se împacă, judecatorul va decide.

Necrológe. *Teodor Ivanu*, fostu preotu de Gurbesci-Selisce, dieces'a Orădiu-mari, în urma pensionatu, a încetatu din viêtia la 23 novembre, în etate de 60 ani. Îl deplânge fiica sa Anha cu soçiul ei Vasiliu Abrudanu preotu gr. c. în Grosi, dimpreuna cu nepotii Iosif și Vasiliu Abrudanu și nepôt'a Elisabeta cu soçiul seu Teodor Papp notaru cercualu în Picleu. În mormântarea-i se factu la 26 novembre în comun'a Gurbesci, unde și-a traitu ultimele zile a viêtii sale. — *Otilia Bárdosy*, fiică dlu Iuliu Bárdosy, inspectoru regescu de școle al comitatului Jasigia, Cumania-mare și Sol-

nocu, a muritu în scarlatu, la 22 novembre, în etate de 6 ani și 2 luni. — *Maria Stoille*, soția preotului gr. or. român din Șemlacu-mare, Dimitrie Stoille, a repausatu în etate de 36 ani, lasându în gele afara de consortele seu și pe trei orfani ai sei, pe mama-sa și pe surorile sale.

Rubric'a permanenta. *Cassariul* reuniunii pentru ajutorarea studentilor saraci dela facultatea de drepturi a universității din Budapesta, defraudându o suma considerabila, a disparutu; fiindu înse și altii compromisi, sum'a perduta s'a restituitu. — *In Lemberg* la fundațiunea contelui Skerbeck s'a descoperitu o defraudare de patru-deci de mii fl., oficiantut' administratoru a voitu să se nvenineze, dar a fost împedecatu și a recunoscutu crim'a sa.

Sciri scurte. *Tribunalul supremu* a aprobatu hotarirea forului primu, conform căreia, Somoskeőy, depunându o garanția de 5000 fl., va fi pusu pe picioru liberu. — *Statutele omladinei serbesci* nu s'au întaritu de către ministeriul de interne, și activitatea reuniunii s'a desființiatu, din caus'a că ea a voitu să primescă și membrii din straietate. — *Vioarele si fragi nouse* crescú și se vëndu în mulțime mare prin comitatul Hunedorei. — *Tragerea loteriei in 27 no-vembre*: Budapesta 61, 67, 22, 12, 2; Linz 83, 44, 67, 90, 41; Triest 28, 6, 18, 21, 16.

Sciri din Români'a. *Domnul si Dômn'a* și-au luat reședinți'a la palatul din capitala. — *Bene-Merenti* cl. I s'a acordatu dlor Em. Gradișteanu, președintele înnaltei curți de compturi, pentru scrierile sale financiare; G. Filiti, procuroru generalu la înnal'ta curte de cassatiune și justiția, pentru scrierile sale juridice; C. Leca, vechiu profesoru, pentru operile sale în pictura; G. Schetti, pentru compozițiunile sale musicale. — *Di dr. Felix* publica în „Monitoru” unu raportu asupra lucrărilor congresului internaționalu de igiena din Turin, la care dsa a luat parte ca delegatu din partea guvernului și a Academiei Române. — *La Craiova* în 2/14 nov. s'a facutu inaugurarea deschiderii școlii profesionale de fete; terminându-se serviciul divin, dl Betolianu a rostitu unu discursu. — *O societate englesă* de ingineri-arhitecti se va stabili în capitala, spre a construi case al căror costu să se plătescă prin anuități. — *Di N. N. Saratianu* în Buzeu are unu copil fenomenu, care la etatea de 5 ani deslăgă din gându cele mai grev. probleme de matematica. — *Ministeriul instructiunii* a luat dispozițiunea de a trimite 13 copii din Dobrogea spre a înveti în școlile române din Iasi; acesti copii vor fi de tôte naționalitățile. — *In sinodu*, precum se vorbesce, scrie „Binele Publ.”, s'aru fi aflându și opiniuni contra tiparirii cărților bisericesci cu litere latine. — *La espositiunea „Concordiei Romane”*, se aștepta o comisiune din Budapesta care va merge să o veda, mai sânt anunțiate și alte comisiuni straine. — *Din caus'a bôlei versatului* din Transilvani'a, direcțiunea serviciului sanitaru a telegrafatu primarielor să ia dispozițiuni urgente de a se vaccina și revaccina toti copiii. — *La Botosiani* s'a înființiatu o societate sub titlul „Independinți'a”, spre a încuraja industri'a și comerciul român. — *La Galati* luni aveau să se începa desbaterile asupra regulamentării navigațiunii pe Dunare; mai toti represintantii puterilor mari sânt convinsi, că în acēsta sesiune nu se va putē dobândi vr'unu rezultatu definitivu, dar se spera a se face unu pasu înainte spre a se putē cunoșce opiniunea fia-cărui guvern. — *Di generalu Anghelescu* a terminatu inspectiunea garnisoniei din Constantia la 8/20 nov.; în acea sēra garnison'a a datu unu balu în onōrea dlui generalu.

Cronic'a lunei.

Predic'a leului. Una din cele mai originale ceremonii religiose din Anglia, a avutu locu sâmbet'a trecuta la Londra în biseric'a St. Catharina Cree, Leadenhall Street. Asta „Predica a leului” este o serbare comemorativa care se celebrēza în fia-care anu în luna ast'a spre a se conformă unei hotariri facute sânt acum mai multu de doi secolu de unu cetățianu din Londra. Reverendul Whitemare, care a predicatu astu anu, a reamintitu originea acestei fundațiuni bizare. Se pare, că acum două sute cincideci de ani, Sir John Gayer, care avea să fia într'o di lord-mayor, se gasiă în deșertele Arabiei, când, departându-se de caravan'a din care facea parte, își perdū drumul și se vedū singuru, fără arme, în fața unui leu care înaintă către el sberându. Ne sciindu ce să facă, Sir John cadū în genunchi și cerū lui Dumneșeu de a-l scapă. Posiți'a i eră în adevēr inspaimântătoare. Leul își loviă cōstele cu cōd'a, îl priviă cu unu aeru măniosu și se pregatiă a sari asupra-i spre a-l sfășia. Dar viitoru lord-mayor puse atăta caldura, în cāt rugaciunea i fu ascultata, besti'a selbatega se dadū inderet și fugi. John Gayer se ridică și hotari de a perpetuă, la întorcerea-i în țera, asta scapare providențiala prin unu actu de binefacere. Sositu la Londra, institui, prin mijlocul unei donațiuni, aceea ce el numi „Predic'a leului”; el lasa sume destul de importante bisericii parohiei sale, la Plymouth. Se vedea mai multi descendenți printre persoanele cari asistau sâmbeta la serviciul anualu.

Sciri straine. *In Germani'a* e mare iritațiune în contra jidovilor, așa încât cestiunea ajunse în parlamentu. — *In Russi'a* e fōmete mare; nu numai grăul necesariu pentru nutremēntul populațiunilor nu este de ajunsu, și ce este s'a scumpitu fōrte, dar lipsesce grăul trebuinciosu și pentru semenatu. — *Din Roma* se scrie, că monsignore Vanutelli este numitu nunciu apostolicu la Viena. — *Guvernul englesu* a adresatu Bulgariei somațiunea, ca conform tratatului din Berlin să procedă numai decāt la derimarea cetăților de pe Dunare. — *Darwin* nu peste multu va publică o lucrare nouă. despre mișcarea plantelor. — *Kossuth* în Baraccione capeta multe scrisori din Ungari'a, prin cari este poftitu să rescumpere bancnotele sale din 1848. — *Deputatii italiani*, întocmai ca cei dela noi, se înfașșeză în numeru așa de micu la camera, încāt nu se potu ține ședințiē; deci de acuma înainte președintele va publică în diuariul oficialu numele absenților. N'ar strică nici la noi! — *Ex-imperatēs'a Eugeni'a* a vëndutu cu trei milioane de franci vill'a ei din Biaritu unei societăți de acționari, care voiesce să cladēsca acolo oteluri, dar societatea e îndatorita a susține capel'a și a ține în ea în fia-care anu parastasu pentru Napoleon III. — *Din Atena* se scrie, că ministrii de resboiu și de marina au facutu comande nōue pentru înarmări și că acele se urca la cifr'a de 26 milioane franci. — *Starea lucrurilor in Epiru* este fōrte critica; albanesii epirati s'au angagiatu a resiste atāt dominațiunii turcesci, cāt și contra anesării la Greci'a; ei vor a susține autonomi'a țerii lor. — *Aliantia turco-americană* se ventileza în diuarele turcesci; acēsta alianția ar fi îndreptata contra Engliterei; barbatii de statu americani vor să-si creeze nōue relațiuni comerciale în Europa, în defavorul Engliterei. — *Predarea Dulcignei* în fine totusi s'a realizatu; turcii eșira, și acuma orașul e al Muntenegrului.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru:
IOSIF VULCANU.